

I det store hul i skoven boede eneboer Bernhard i sin hule.

Eneboer Bernhards hule

Tæt på laden og værkstedshusene - på den anden side af grusvejen - ligger et stort hul. Det er et gammelt dødis hul fra sidste istid, som er opstået ved at en stor klump is blev liggende tilbage i terænet efter at isen var begyndt at trække sig tilbage. Men hullet er interessant af en helt anden grund.

En filosofisk særling

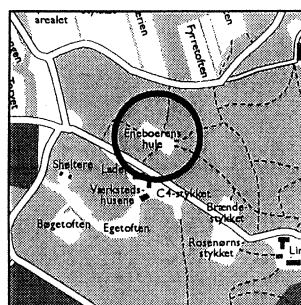
Her boede nemlig i mange år en eneboer. Bernhard hed han. Meget gamle FDFere kan stadig huske ham og har talt med ham, når de var på lejr på Sletten.

Bernhard Sørensen var født d. 21. oktober 1890 et sted i nærheden, mener man. Det fortælles at Bernhard var een ud af syv søskende, der voksede op i en nærliggende landsby. Faderen havde været en ret velhavende mand, der havde betalt for Bernhards studier på et seminarium. Men det gik hverken værre eller bedre end at Bernhard blev bortvist fra seminariet - fordi han rapsede. Og fra den dag, trak han sig tilbage og levede sit liv uden særlig kontakt til andre mennesker.

Bernhard var en særling. Han var meget filosofisk anlagt, og læste tykke videnskabelige værker her midt ude i skoven - i dette hul, hvor han boede i de mest primitive huler, han selv havde bygget.

Boede i et hul i jorden

I begyndelsen gravede han et hul i jorden og ind i skrånten, og forede hullet med halm. Åbningen stoppede han ud med en sæk fyldt med halm, og det fortælles ofte, hvordan hulerne brændte for ham, fordi han kom til at sætte ild til halmene med sin uundværlige pibe! Gennem hele sit liv var Bernhard plaget af

ildebrande, der gjorde det af med flere af hans hytter og huler. Selv mente Bernhard, at det skyldes nogle stærke naturkræfter, og ikke hans eget piberygeri. En gang var Bernhard skyld i en større brand, som løb op i mod Himmelbjerget. En bonde på Himmelbjerggården spurgte da Bernhard

- hvorfor pokker tænder du ild, når det er så tørt?

- ja, det kan da for søren ikke brænde, når det er vådt, havde Bernhard da bare svaret!

Fængslet flere gange

Beboerne på gårdene i området mærkede ikke meget til Bernhard, udover at han engang imellem sneg sig til at stjæle lidt mælk fra mælkejungerne og et par æg fra hønsehusene - og en sjælden gang en høne eller to. Naboerne accepterede det, og meldte ham aldrig til myndighederne. Af og til var han selvforsynende, da han dyrkede grøntsager, holdt høns og kaniner - og en gang havde han også en ged.

Kun sommerhusejerne meldte ham engang imellem til politiet, når han havde begået hærværk. Han var således i fængsel flere gange, men blev som regel løsladt inden der var gået ret lang tid.

Sognerådet i Gl. Rye var i mange år ked af, at have Bernhard gående, så selv om han ikke var gammel nok tilbød de ham en plads på et alderdomshjem. Bernhard afslog tilbuddet med det samme.

I de sidste år blev han en del syg, og efter at han en dag blev fundet stærk forkommen, blev han bragt på Gjern hvilehjem. Her kom han langsomt til hægtene igen og genvandt noget af sin tidligere styrke. Men det indendørs liv var ikke noget for Bernhard. Han lagde flere planer om at flygte fra hvilehjemmet, men han holdt sine ideer for sig selv.

Fri gendigtning...

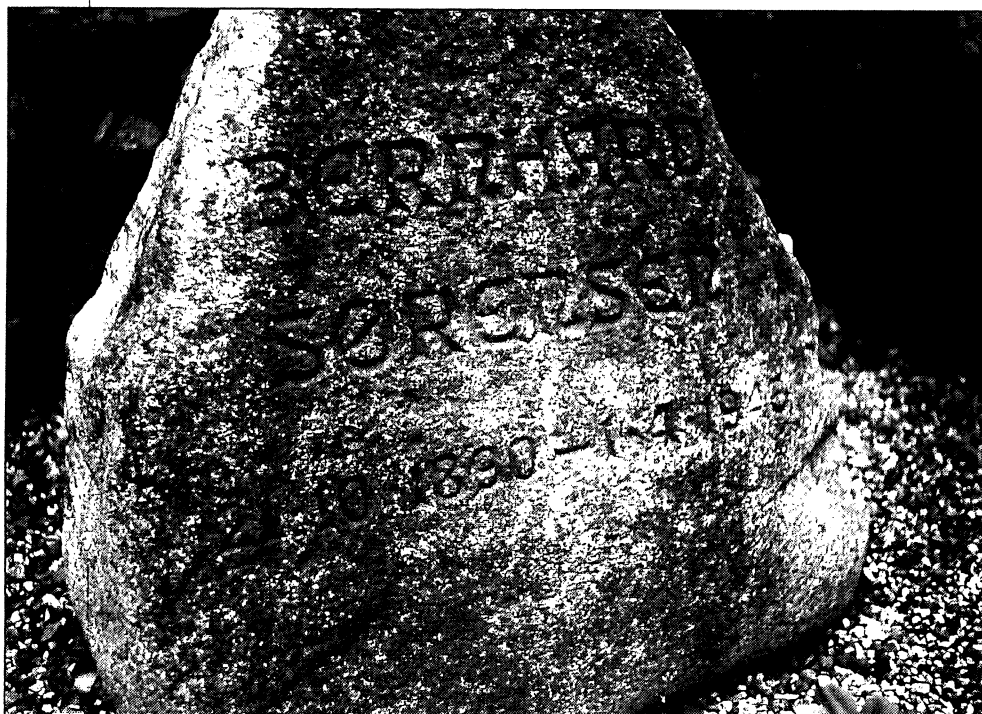
Pludselig en dag, da personalet kom for at se til ham, var hans værelse tomt. Der blev ledt overalt på plejehjemmet. I byen, på markerne, i de store skove og i nabosognene. Men Bernhard var som forsvundet fra jordens overflade. De fleste troede han var faldet om og lå et sted ude i skoven. Men flere uger efter så flere ham sidde og varme sig ved et bål i Slettens skove.

De nærmeste naboer sagde ikke noget til myndighederne, da de vidste, at Bernhard for en hver pris ville undgå at blive spærret inde på et alderdomshjem. I stedet stillede de mælk frem og lagde æg og høns i hulen til Bernhard. Et godt stykke tid efter forsvandt Bernhard og ingen har set ham siden. Man fandt godt nok en død mand under broen i tyskerrenden nogle uger efter han sidst var blevet set. Men ingen var helt sikker på at det Bernhard. Flere der havde kendt ham godt, sagde, det ikke var ham. Alligevel begravede man manden på Gl. Rye kirkegård, som om det var eneboer Bernhard.

Var det Bernhard man fandt under broen i tyskerrenden her på Sletten.?

Eller er han i virkeligheden slet ikke død endnu?

En gang i mellem sker der nogle uforklarlige tyverier, som minder om Bernhards metoder, men ingen har med sikkerhed set ham de sidste mange år? Eller er der stadig gamle naboer, der dækker over ham?

Eneboer Bernhards gravsten på kirkegården ved Gl. Rye Kirke.

I dag kan Eneboer Bernhards gravsten findes på Gl. Rye kirke tæt ved tårnet. Gravstenen er en helt enkel natursten med en kort omtale af hans navn, fødselsdag og dødsdag.

Det foregik alt sammen her i hulen, som siden med god grund er blevet kaldet eneboer Bernhards hule. Historien er blevet fortalt videre til mange hundrede FDFere, og er stadig godt stof til et godt gammeldags natløb. Ikke mindst fordi der er flere uafklarede spørgsmål omkring Bernhard, og specielt hans forsvinden og død - hvis han da er død?

(efter Vilner Skovs interview med en gammel dame, hvis forældre havde boet på Limbjerggård og kendt Bernhard Sørensen gennem mange år).